

{ אז נדברו }

פרשת מקץ תשפ"ג | לסדר: "קבעו שיר ורננים" | גליון מקוצר

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

בימים אלו לקראת הוצאת מהדורה מחודשת ומורחבת של הספר 'ואהבת' להשתתפות בהוצאות ההדפסה ניתן להתקשר לפלא': 0527683095 (ניתן להקדיש לעי"ג, להצלחה)

ניתן לקבל את הגיליון בפקס באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

המדריך למנהיגות!!! מה צריך לדעת בשביל להיות מנהיג?

השבוע הגיליון יוצא במהדורה משוחזרת... מישוה העיר את תשומת לבי: תדע לך שהעלונים הכי מוצלחים שלך זה... זה דווקא העלונים המשוחזרים!!! בהתחלה הייתי בהלם... כי אני מרגיש ההיפך הגמור... מבחינתי כשאני מוציא עלון משוחזר... מבחינתי לא יצא עלון השבוע... אני מרגיש כאילו אין טעם להוציא אותו... ואילו כאן מגיע מישוה ואומר לי ההיפך הגמור... שזה העלונים הכי מוצלחים... אחרי כמה דקות ופתאום קלטתי... פשוט מאוד!!!!

אתה יודע למה העלונים המשוחזרים הם הכי מוצלחים?? כי ברגע שאני משחזר... אז אני פתוח... יש לי אפשרות לבחור איזה מאמר לשחזר... ברגע שיש אפשרות לבחור... באופן טבעי אני בוחר את המאמרים היותר נבחרים... מה הפלא שהעלונים המשוחזרים הם הכי מוצלחים... בטח... הם הכי מבוררים... עד כאן נימה אישית מהמטבחון של העלון...

תכל'ס: כלפי מה הדברים אמורים??

ביום הראשון של קריאת התורה של חנוכה ראינו שהשבט הראשון שנבחר להקריב בקרבנות הנשיאים הלא הוא שבט יהודה!!! ולמה?? כי יהודה זה מלכות!!! מלך תמיד מקבל ראשון... **השאלה היא: במה מתבטא שיהודה זה מלכות??**

אז כידוע: המאפיין היחודי של יהודה הוא ש"לית ליה מגרמיה כלום"!! יהודה בניגוד לשאר השבטים... אין לו שום תכונה משלו!!! ודווקא בגלל שאין לו תכונה משלו... אז הוא פתוח לקחת מכל אחד את המירב ואת המיטב במינן הנכון והמדויק... כשיהודה יצטרך אחריות אישית והתמסרות עד הסוף הוא יקח את זה מראובן... ותוך כדי יהודה רואה שצריך גם ללכת קצת ביד קשה אז הוא לוקח משמעון את כח החרב והחנית... וכשהוא צריך פרקטיקה הוא מזעיק את יששכר וזבולון שהם מיומנים בלתי תכנית לפן המעשי... וכן הלאה וכן הלאה... יהודה יודע למשוך בכל החוטים ביחד בד בבד!!! דווקא בגלל שהוא לא תופס בעמדה מסוימת... דווקא בגלל שהוא לא שייך למשבצת מסוימת... דווקא זה מאפשר לו להיות כה מאסף ולמשוך בכל החוטים ביחד... זה כמו שכל שר בממשלה תופס במשבצת מסוימת... שר הבטחון דואג רק לבטחון ושר התחבורה דואג וצריך לדאוג רק לתחבורה וכך גם שר הבריאות ושר הבינוי והשיכון... כל אחד מתבצר בעמדה שלו ומושך עם כל הכח לכיוון שלו וכך צריך להיות... אבל תכל'ס... מי המילה האחרונה ורב החובל?? זה ראש הממשלה!!! דווקא בגלל שהוא לא מחזיק בתיק מסוים... דווקא לכן יש לו את הפוטנציאל לתמוך ולנווט ולמשוך בכל החוטים בד בבד במינן המדויק ולמצא את שביל הזהב שישלב את כל הצרכים ביחד... זה יהודה!!! **וכאן!!! בנקודה הזו! יש טעות מאוד מוכרת...**

יש מושג שנקרא **מנהיגות!!!** יש כזה שיח ציבורי... יש אדם שאין לו מנהיגות... ויש בן אדם שיש לו את זה... מה זה?? מה זה המנהיגות הזו?? אז אם תעשה סקר... לך תשאל כל מיני אנשים מה זה מנהיגות... כמעט כולם יגידו לך שמנהיג אמיתי זה... **זה אחד כזה שהולך עד הסוף!!** מי שמחליט על עקרונות מסוימים והולך עם זה עד הסוף ו"לא רואה ממטר..." הנה... זה מנהיג אמיתי!!! **אז זהו! שזה בדיוק--אבל הפוך!!!** שמעת?? ההגדרה של מנהיגות זה בדיוק מאה שמונים מעלות הפוך... מנהיגות זה כמו נהג... נהג רכב... נהג רכב שלימדו אותו לנסוע רק שמאלה... לאותה רק שמאלה... לחנות רק שמאלה... כזה אחד יכול להיות נהג??

אוי ואבוי!!! טוב... אז ימינה... נהג שלימדו אותו לנסוע או רק ימינה או רק שמאלה זה נקרא אדם שלא!!! לא יודע לנהוג!!! כל המושג של נהיגה ומנהיגות זה להחזיק עם שתי ידיים בהגה ולדעת לתמוך כל הזמן... פעם ימינה פעם שמאלה... ובדרך כלל משהו כזה באמצע... נהג אחד הסביר לי שהמשימה הכי קשה בנהיגה זה להתיישר בחניה... אתה יודע מה זה להתיישר?? זה ללכת 20 ס"מ אחורה... ואז חצי מטר ימינה ואז להתקדם... וללכת שוב אחורה ואז שמאלה ומיד ימינה... וזה!!! זה נקרא להתיישר!!! וזה נהג טוב... כי זה בדיוק מנהיגות!!! מנהיגות זה דווקא מי שידע לתמוך כל הזמן ימינה ושמאלה...

וזה בדיוק הפוך מהתפיסה של דורנו!!! אנחנו היום מתלהבים מאנשים עקשנים!!! אנשים שהולכים עד עד הסוף על העקרונות ויורים לכל הכיוונים!!! לזה אנחנו קוראים מנהיגות...

אז זהו שלא!!! לא רבתי... לזה קוראים תאונת דרכים... נהג שנוסע רק שמאלה או רק ימינה צריך להוריד אותו מהכביש... זה לא נהג!!! אין לו קרטוב של מנהיגות... אדרבה... התמרון הבלתי פוסק בין ימינה לשמאלה **זו!!! זו המנהיגות!!!** זו ולא אחרת... וזה המאפיין של יהודה!!! ראובן עמוד החסד - ימין... שמעון עמוד הגבורה - שמאל... לוי - עמודא דאמצעיתא... וכאן מגיע יהודה!!! יהודה זה לא ימין ולא שמאל והוא גם לא משהו באמצע... יהודה פתוח לכל כיוון!!! פתוח לכל תרחיש... יהודה יודע דבר אחד: אני בסוף בסוף חותר לאיזה יעד... אבל בדרך יש המון המון דינמיקה שמשנתנית לפי העניין...

אם צריך ללכת ימינה אז ימינה... שמאל אז שמאל... קדימה או אחורה... ממילא יהודה הוא הנהג!!! הוא המנהיג!!! הוא מקבל את ההגה!! כי הוא נמצא בשום עמדה... הוא לא מתבצר בשום משבצת... הוא יודע דבר אחד: עושים מה שצריך!! לאן שזה יהיה!!!

ההמשך בעמוד 4 בגיליון זה...

שונאים אחד את השני... אבל אנחנו כן מאוד מאוד שונאים את כל הדברים בטלים והסחות הדעת שמפריעים לנו לחזור ולהיות דבקים בתורה... אבא ואבימי הסבירו ואמא ויוכבד הבינו... וההחלטה אכן נפלה באותו ערב...

אבא ואבימי נעמדו בחרדת קודש ופצו מפהם את הנדר... אנחנו מודרים הנאת מאכל אחד מחבירו לחודש הקרוב!!!! **ומשם!!!!** משם הם יצאו יחד לבית המדרש לעסוק בתורה בלילה... אמא ויוכבד ליוו אותם בתפילה חרישית... אנה ה'... שהם יצליחו ללמוד... שיצליחו להיכנס ללימוד... שהדברים יחזרו שוב להיות מאירים ושמחים כנתינתם מסיני... אמא ויוכבד היו עדיין בסערות רגשות וכל הזמן חיכו בחלון...

ואז!!!! לאחר כמה שעות הם חזרו בפנים קורנות ואור בעיניים...

יוכבד קראה לאמא... הנה אמא... תראי... הם חזרו לעצמם... הם חזרו להיות שמחים ומאושרים כמו תמיד... כן... אבימי חזר הביייתה וסיפר: ברוך ה'... היום לא היה לנו מה לדבר... אנחנו מודרים הנאה אחד מהשני... (תבינו: אתמול היינו עסוקים בכאב ראש של קורת בית הבד שצריך להטביל אותה... והיינו גם מוטרים מאוד מהבחינה של התרומה שתעלה בשלום מן הבור ולא תפול לשם בחזרה תוך כדי העליה מהבור ותדמע את כל החולין... אבל זהו!!!) נכון לחודש הקרוב אין לנו מכנה משותף בכל נושא שקשור למאכל... ממילא חזרנו ללימוד... היום היה ריתחא דאורייתא עצומה בינינו... (מה שכן... את החברותא בדברי הימים ובדניאל הם ביטלו... כי על תורה שבכתב ניתן לקחת שכר על פיסוק טעמים ממילא בזה שר' אליקים מלמד את אבימי בחינם... זה עלול להיות הנאה) ---

למחרת!!!! אמצע הלילה... ר' אליקים ואבימי יושבים ועוסקים בתורה... ולפתע נשמע קול בכיו של יענקי הקטן... יוכבד מנסה להרגיע אותו... וגם אבימי בשלב מסוים נכנס וניסה להרגיע אותו... והילד לא נרגע... ואז הגיע תורו של הסבא ר' אליקים... הוא נעמד מבחוץ ושאל... מה קרה לנוכד המתוק שלי?? למה הוא בוכה?? אבימי ויוכבד משכו בכתפיהם ושתקו... ולבסוף יוכבד אמרה... מה נעשה... הילד רוצה לשתות חלב ו... ונגמר לנו החלב... ר' אליקים לא הבין... נו... מה הבעיה... מה... תכנסי ותקחי מהבית שלנו... יש במקרר...

אבל אבא!!!! זעקה יוכבד - שכחת?? בעלי מודר ממך הנאה... אז איך אנחנו יכולים לקחת ממך חלב בשביל הילד שלנו???

ר' אליקים לא הבין... מה הבעיה?? גם אם אני מודר הנאה מאבימי מותר לי לפרוע את חובותיו ומותר לי לזון את אשתו ובניו... (כי זה גם חוב שמוטל עלי... ואגב... ר' אליקים פנה כממתיק סוד לבתו... אם כבר דיברת איתי על החלב... אם הבנתי נכון יש לבעלך חוב גדול אצל המכולת השכונתית... אז בואי הבייתה... אני אתן לך כוס חלב ו-8000 שקל בשביל החוב... (אפילו שפריעת חוב זו הטובה הנאה הכי גדולה שיכולה להיות... אבל בנדרים זו צריכה להיות הנאה בקום ועשה ולא מניעת הפסד) ---

תבינו... אני ואבא שלך... כל הייחסים שבינינו... כל החיות וכל הקשר הנפשי העמוק שיש בינינו... הכל מגיע מהריתחא דאורייתא ועמל התורה המשותף שבינינו... והנה... בתקופה האחרונה... היינו עסוקים יותר מידי הרבה בחיי שעה... בבציר... ובאסיף... ובגת... וממילא!! מטבע הדברים היינו טרודים וממילא פחות שקועים ומונחים בלימוד... וממילא בתקופה הזו כל השמחת חיים המשותפת שלנו קמלה ונמצאת בשפל... ואנחנו מנסים כל הזמן להתעלות מזה... ומשתדלים להיכנס בחזרה ללימוד... **אבל עדיין קשה!!** כי... כי... כי עדיין לא גמרנו את כל המלאכה... ויש לנו עוד הרבה "חיי שעה" משותפים שלא סיימנו איתם... וזה מעסיק אותנו ותופס לנו את הראש... וכשאנחנו כבר נפגשים ורוצים להתחיל להיכנס לסוגיה... אז כל הנושאים שוב קופצים ועולים על השלחן ואנחנו לא מצליחים להשתחרר מהם ולצלול שוב בים התורה...

סיים אבימי את דבריו בחיוך ממתיק סוד ואמר לאשתו... אל תדאגי... אנחנו לא ניתן למצב להמשיך כך... אנחנו כעת שוקדים על איזה פתרון נקודתי תקופתי... אבל תני לי... זה עדיין נשמר בסוד...

למחרת בערב ר' אליקים ואבימי חזרים הבייתה עם חיוך מסתורי... הם קוראים לשווער וליוכבד... מכנסים מטבחון... והשווער ר' אליקים פותח ואומר: היות וכאמור בתקופה האחרונה עסק התורה המשותף שלנו ירד לשפל כתוצאה מכל מיני נושאים משותפים נוספים שמטרידים אותנו ולא מאפשרים לנו לחזור ללמודנו... **לכן חשבנו על רעיון קצת נועז!!!!** ואנחנו מרגישים חובה לשתף אתכם בתכנית... ובכן: החלטנו לעשות חיזוק לחודש הקרוב... ולהדיר את עצמנו הנאה אחד מהשני!!!!

כלומר: אני השווער אדיר את עצמי הנאה מחתני אבימי!!!! ובמקביל: חתני ר' אבימי... גם הוא ידיר את עצמו הנאה ממני!!!!

אמא ויוכבד הזדעזעו עד עמקי נשמתם... ושניהם פרצו בבכי... מה...?? רבש"ע... מודרים הנאה?? עד כדי כך?? מה קרה? שה' ירחם... רק השונאים הכי גדולים מדירים את עצמם אחד מהשני... מה... הייחסים שלכם ירדו לכזה שפל עד כדי שאתם לא יכולים לסבול אחד את השני...??

אבא ואבימי חייכו אחד לשני... ור' אליקים כיבד את אבימי שיסביר:

לא!!! תבינו!!!! יש לכם טעות קטנה... שונאים אמיתיים אף פעם לא מדירים את עצמם אחד מהשני!!!! הם לא צריכים... הם מספיק שונאים בשביל להפנות עורף אחד לשני ולא להיפגש אף פעם ובשום כיוון... **לעומת זאת דווקא האוהבים הגדולים ביותר!!!!** דווקא אלו שרוצים בכל מחיר להמשיך להיות ביחד ולעשות שטייגן **ביחד** ולגדול **יחד** בתורה!!!! דווקא להם... לפעמים קורה שהם נתקלים ביותר מידי הרבה נושאים משותפים **אחרים** שמסיחים אותם מהנושא המרכזי... **ולכן דווקא הם!!!!** דווקא אנחנו זקוקים לנשק הבלתי קונבנציונלי של "מודר הנאה" בשביל לדחות ולסלק ביד תקיפה ובלתי מתפשרת את כל המסיחים... ולהתרכז בעבודת ה'... **לא!!! חלילה!!!!** אנחנו לא

הייחסים בין השווער לחתן... (משוחזר ללומדי דף היומי)

מזל טוב!!!!! השמועה עשתה כנפיים... וכולם פערו פיהם בתדהמה... שמעת?? התנא ר' אליקים מגדולי תלמידי שמאי הזקן... לקח חתן לבתו את הצורבא אבימי, מתלמידי הלל הזקן... לא יאומן... כן... כל הלומדים בבית המדרש מכירים את השילוב המנצח בין ר' אליקים לאבימי... את היויכוחים הבלתי נגמרים שביניהם... הם מסוגלים להתנצח אחד עם השני שעות ע"ג שעות... את המחזה הזה כולם מכירים... אבל שיש להם כזו הערכה אמיתית וכנה אחד לשני... עד כדי כך שר' אליקים בעצמו בחר את אבימי לחתן? **על זה כולם בהלם!! כל העיר כמרחקה!!!!** כן... כעת התברר מעל כל ספק עד כמה המחלוקת ביניהם היא טהורה ולאמיתית של תורה. ועד כמה יש ביניהם אהבת רעים אמיתית ועמוקה! והבית נבנה במזל טוב... ר' אליקים התחייב לחתנו קעסט עשר שנים בביתו על חשבוננו... החתן הצעיר וזוגתו יוכבד התגוררו בבית צמוד לשווער... ומאז הידידות והקשר הנפשי שביניהם רק הלך והעמיק!!!! את הכל הם עושים ביחד!! במשך היום הם יושבים בבית המדרש ומתווכחים בלימוד עד שאדחכי והכי רוחא שמעתתא... ואילו לקראת הערב הם חוזרים וחולפים דרך השדה ושם הם מטפלים במה שצריך לטפל... וגם זה נעשה ביחד... בשותפות גמורה ובהדדיות... והנה!!!! בחודשיים האחרונים שניהם היו טרודים יחד בעונת הבציר והגת... דריכת הענבים ועשיית היין בטהרה... וזה לקח להם הרבה זמן... אבל אין מה לעשות... זו העונה שממנה הם מתפרנסים כל השנה ואם לא עכשיו אימתי... והנה... בימים האחרונים יוכבד שמה לב שבעלה אבימי חוזר הבייתה קצת מדוכדך... פניו אינם כתמול שלשום... גם אמא שמה לב שבעלה חוזר הבייתה בימים האחרונים פחות שמח... בקיצור: הם התחילו לחשוד שמהו שם קורה... משהו קצת חשוד קורה בייחסים שבין שווער ולחתן... אמא ויוכבד התחילו לדאוג... מה קרה?? האם הם חלילה הסתכסכו? הרי עד היום... גם כשהם התווכחו אש וגפריית ונעשו אויבים זה לזה בהלכה תמיד בסופו של דבר הם הוסיפו אהבה על אהבתם... מה... אז הפעם יכול להיות שזה נגמר קצת... קצת אחרת??

ליוכבד לא הייתה ברירה... ובלילה... שכשבעלה אבימי חזר הבייתה היא שאלה אותו בעדינות: האם קרה משהו בייחסים בינך לבין אבא שלי?? **אבימי היה קצת מופתע... והוא חייך ואמר: חס ושלום!!!!** אנחנו אוהבים! יש בינינו קשר מצויין... אל תדאגי... הכל בסידור...

ואז אבימי לפתע נאנח ואמר... **אבל!!!! דא עקא...**

שבזמן האחרון הקשר בינינו יותר מידי!!!! יותר מידי וטוב!!!! ואז אבימי פתח את סגור לבו ושיתף את אשתו ממה שמתרחש בין כתלי בית המדרש...

שבועות האלו באמת היה שטייג גדול... היה כדאי... אבא ואבימי הצליחו לחזור בחזרה לתלמוד... אבל!!! לפתע נכנס יהודי בסערה לבית המדרש ופנה לר' אליקים ולאבימי... ראיתם??? ראיתם מה קרה לשדה השותפין שלכם??? ר' אליקים כבר בא להשתיק אותו... עזוב... זה בסדר... אנחנו יודעים שזה מוזנח... אבל הוא המשיך... הגעתי היום לגינה שלכם וראיתי שם תערובת של כלאים... ראיתי צמח כמה זרעונים של שעועית בתוך!! בתוך ב' שורות של החרדל. ר' אליקים החוויר וקם בסערה ממקומו ומיד שאל: שמת לב האם זה אחד מכ"ד או לא??? ענה אותו אחד: נראה לי שעדיין לא... ר' אליקים תפס את הראש ואמר: אוי אוי... על זה לא חשבת!!! את זה לא לקחתי בחשבון!!! שניהם יצאו מהבימ"ד ורצו מהר לשדה. (תוך כדי ר' אליקים סיפר לאבימי... את הכל חשבנתי... לקחתי בחשבון שיהיו נזקים לשדה... לקחתי בחשבון את ההפסד והמחיר על זה שככה עזבנו את השדה והלכנו... אבל לא לקחתי בחשבון את הכלאים...)

כן... בעונת המעבר יש הרבה רוחות מזרחיות... וכתוצאה מזה מתעופפים גרגירים משדה לשדה... והשכן שלנו מגדל שעועית ואנחנו מגדלים ב' שורות של קישואין, דלועין ופול המצרי... אז בימים כתקנם אנחנו מיד שמים לב לגרגיר סורר שנכנס לשדה ואנחנו מיד מסקלים אותו שלא יהיה כלאים... אבל עכשיו שכבר שלוש שבועות תפסנו חיזוק ואנחנו לא דורכים בשדה... אז נכנסו גרגירים זרים ונשרשו והתחילו לצמוח...

ר' אליקים ואבימי הגיעו סמוך לשדה!!! אסור להם להיכנס! כי הם מודרים הנאה... הם הזמינו חקלאי מיוחד שמומחה לענייני שמאות... והוא בדק את אחוזי הכלאים... **השאלה הקריטית כעת היא:** האם אפשר לחכות עם זה שבוע ימים??

בנין: אנחנו כעת מודרים הנאה... עוד שבוע הנדר מסתיים ואז אנחנו נוכל לחזור לשדה ובכוחות משותפים אנחנו נעקור מה שצריך לעקור... אבל!!! אם תגיד שאחוז השעועית כבר אוחד ב-1/24 מהתלם... (או שמתקרב לזה... וזה לא יחכה עד סוף השבוע...) אז אין חכמה ואין עצה ואין תבונה ואנחנו נאלץ להתחיל לעדור... נשתדל לשמור מרחק אחד מהשני כדי שלא יהיה בעיות שנראה כמסייע לו... מה שבטוח... בחנוכה שניהם עמדו מול הנרות ושרו בדמעות: נר להגלי דברין ואור לנתיבתי, נשבעתי ואקיימה לשמור משפטי צדקך... זה בסדר... מול נרות החנוכה כולנו מודרים... ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד!! גם מסכת נדרים בכלל והסיפור הזה בפרט אין לנו רשות לאמץ את השיטה הזו של נדרים... אלא לראותם בלבד... לדעת שפעם היו דרכי אכיפה של נדרים כיצד להיכנס שוב לתלם... ואנו... לא נותר לנו אלא להתאמץ בכוחות עצמנו ולא עליך המלאכה לגמור...

חוזרים אדומים ומיוזעים מהריתחא דאורייתא וה"אתוהב בסופה" שעבר עליהם באותו יום... אבל כך היא דרכה של תורה... אמא ויובד מוכנים להקריב הכל... רק בשביל שאבא ואבימי ימשיכו לגדול בתורה...

ומה אתה חושב... אחת מהתופעות לוואי הייתה שהשדה פתאום הוזנחה... והגינה שמאחורי החצר התחילה להעלות קמפונים... בטח... זה חלק מהסיפור... לא לחינם ר' אליקים ואבימי יצאו מהלימוד... היו באמת הרבה דברים שצריך לטפל בהם בשדה ובגינה ובאוצר... וכמובן שתמיד זה לא היה סובל דיחוי... ותמיד היה את כל הסיבות שבעולם שחייבים להתבטל מהלימוד... ו... ולכן אבא ואבימי החליטו שחייבים לחתוך בסכינא חריפא!!! אחרת: "אם בטלת מדברי התורה יש לך בטלים הרבה כנגדך..." ולכן מאז שהם קבלו את ההחלטה להיות מודרי הנאה באותו רגע כל המלאכה נעצרה... הזיתים שוכבים להם במעטן ומתבשלים בתוך עצמם וכבר המוחל שלהם צף ממזמן והם מחכים לכתישה... העצים עומדים להם בראש הגג מתרטבים מהגשמים ומייחלים למישהו שיחנן אותם במבט ויניס אותם לאוצר... והגינה מחכה למישהו שיזמור את הקוצים ההולכים ומתפשטים בה... והכל כדאי!!!! (כמו ר' יוחנן בשעתו שמכר את כל נכסיו בשביל לעסוק בתורה ולא הניח לעצמו כלום...)

שבועיים ימים חלפו... במשך השבועות האלו הרבה שטייגן היה ובעיקר במסכת נדרים... כן... הנדר הזה איתגר אותם בהרבה שאלות שמסתמא הוסיפו לנו כמה דפי גמ' נוספים במסכת נדרים... בערב שבת הם עשו שטייגן ואפילו הלכו למקווה ביחד... זה בסדר... מדובר במקווה גדול כך שאפשר לשניהם להיכנס ביחד... (אם זה היה מקווה קטן היה להם אסור... כי אחד מגביה לשני את המים בזה שהוא נמצא במים... והרי הוא מהנה אותו)

והנה... יום אחד ר' אליקים לא הרגיש טוב... החתן ר' אבימי מאוד דאג לשלמו של השווער... אבל מה עושים... איך מבקרים את השווער?? הרי המודר הנאה מחבירו אסור לו אפילו דריסת הרגל... בעיה... (מילא אם זה היה חד סטרי... אם רק לשווער היה אסור ליהנות ממנו... הוא עוד היה יכול לבקר ולעמוד בחוץ אבל כאן ששניהם אסורים אחד על השני אין עצה...) לא הייתה ברירה ור' אבימי שלח את אשתו לדרוש בשלום השווער... היא הלכה... לאחר כמה דקות היא חזרה ואמרה לר' אבימי... אבא שלי ביקש למסור בבית מדרש **שכל מי שרוצה יבא ויתרום**... ר' אבימי חייך... כן... מיד חשבתי על זה... מיד כשהשווער לא הרגיש טוב... הבנתי שמחר בבוקר מי שיקטוף עגבניות מהגינה לא יהיה מי שיעשר... והייתי בשמחה מציע את עצמי לעשר... אבל אני לא יכול כיו... כי מצד אחד אי אפשר לעשר שלא ברשות בעה"ב... ומצד שני אם הוא ירשה לי זה אסור כי כשהוא עשה אותי שליח אני מהנה אותו... אבל כעת כשהוא אמר: כל מי שרוצה יבא ויתרום... הוא לא מינה אותי באופן אישי... אבל מצד שני יש לי את המנדט ואת הרשות לבא ולתרום (כי הוא אמר מי שרוצה יבא ויתרום...) ובכן: תכניסי כעת לגינה של אבא שלך... תקטפי מה שצריך בשביל מחר בבוקר ותביאי לי לעשר...

כעת נחזור אחורה... שעות ספורות עברו מאז קבלת ההחלטה!!!

ר' אליקים וחתנו ר' אבימי הלכו ללמוד... הם התיישבו בבית המדרש... אבל לפתע!!! ר' אליקים התרומם ובהלה... רגע... בעצם אסור לי לשבת על הכסא הזה!! **מה יש???** הרי מה זה בית המדרש הזה?? זה רכוש של העירייה!!! ומה זה עירייה?? זה רכוש הציבור!! ומי זה הציבור?? **כולם!!!** כולם זה אומר גם אני ואתה... אני אמנם באופן ספציפי פטור מהמיסים בגלל שאני כבר נחשב לרבנן... אבל אתה עדיין צורבא מרבנן ועדיין לא פטרו אותך באופן רשמי מכרגא דארעא... ולכן אתה עדיין משלם ארנונה, וא"כ כשאני מסתובב כעת בבית המדרש... אני הנהנה **מהממון שלך!!** מכספי הארנונה שלך... מה עושים???

ויכוח שלם התעורר בבית המדרש... ובסופו של דבר ההכרעה הייתה שר' אבימי נישא לאדם שלישי... ועשה איתו קנין סודר ואמר לו: אני מקנה לך את כל חלקי ברכוש העיר!!! אחרת אסור לשווער שלי להנות משום דבר בעיר... (אגב: אמנם עד לפני תקופה, היה בעיריה רוב לטובי העיר שמצד בית הלל... ואילו בזמן האחרון נמנו ורבו בית שמאי על בית הלל... וזה השפיע גם על המושבים של שבעה טובי העיר ונהיה לבית שמאי יותר נציגות בעיריה מאשר בקדנציה הקודמת... **אבל זה ממש ממש לא משנה ולא נפ"מ לכלום**... כי ס"ו"ס מדובר **בכספי ציבור!!!** ובין כך ובין כך הם חייבים להתחלק בשווה בכל מצב!!! והראיה: שברגע שנניח אבימי שמגיע מבית הלל ידיר הנאה את בית שמאי על חלקו בעיר... אף אחד מבית שמאי לא יכול לצפצף עליו ולהתעלם מהחלק הזה שהוא אסר... כן... מותר לדעת שככה זה אמור להיראות ע"פ תורה... במאמר המוסגר...) טוב... אז ר' אבימי היקנה את חלקו בארנונה לחודש ימים... אבל חכה!!! זה רק ההתחלה... לאחר ריתחא דאורייתא במשך שמונה שעות... חזרו השווער ר' אליקים וחתנו ר' אבימי הבייתה... הם מגיעים לכניסה לחצר... **לפתע ר' אבימי קפא על עמדו**...

רגע!!! יש פה חצר השותפין... והיות ונדרנו הנאה אחד מהשני... אז גם דריסת הרגל אסורה... אוי אוי... זה קצת מסובך... עשינו טעות... האמת היא שהיינו צריכים לסייג את הנדר ולומר שאנחנו נודרים רק הנאת **מאכל**... ע"כ את הנעשה אין להשיב... ר' אליקים ואבימי נשאר בחוץ... בשלב זה הם לא יכולים ליכנס הבייתה... הזעיקו מהר שמאי שידע למדוד... והתברר שיש בחצר ד' אמות לזה וד' אמות לזה... זאת אומרת: שזו חצר שיש בה דין חלוקה!! וא"כ באמת אין רשות להיכנס בה עד שלא עושים חלוקה... (אם לא היה בחצר דין חלוקה היו יכולים לסמוך על ברירה וזה בשלו נכנס וזה בשלו נכנס אבל מה לעשות שהיא ב"ה חצר גדולה ויש בה דין חלוקה) ר' אבימי הלך מהר וקנה מחיצת קנים של "הוצא ודפנא"... ועשו מחיצה באמצע החצר!!! ורק אז נכנסו החברותא... איש איש לביתו...

להגיד לך שכל הבלגן הזה היה קל?? לא!! ממש לא!!!

אמא ויובד נאלצו להתרגל לכל מיני מוסכמות חדשות... תחשוב שפתאום נפרסה מחיצה באמצע החצר!!! כאילו אנחנו מסוכסכים... וזה לא עושה הרגשה נעימה... אבל הכל היה כדאי... רק בשביל לראות את ר' אליקים וחתנו אבימי חוזרים מידי יום מבית המדרש שמחים וטובי לב... לפעמים הם

שלוש שבועות חלפו... יום השלושים מתקרב... עוד שבוע אחד מגיע מועד הסיום של הנדר!!! זהו... הבית חוזר לתקן נורמלי... ובאמת ברוך ה'... במשך השלוש

המדריך למנהיגות... (המשך)!!

התכונה הזו של יהודה ש"לית ליה מגרמיה כלום!!! איפה זה הכי ממתבטא? ? שהוא הבן הקטן והחסר ישע של ה'!!! ילד הוא חסר אונים... אין לו הון אישי... אין לו בטחון עצמי... אבל דווקא בגלל זה הוא לגמרי לגמרי נשען על אבא!!! ואבא שבשמים הוא הכי גדול!!! ליהודה אין בטחון עצמי... ממילא הכי קל לו לבטוח לגמרי לגמרי בה'... וברגע שהוא בוטח בה' הוא בבת אחת נהפך לבעל כח אינסופי...

זה מה שמשה רבינו מברך את יהודה: שמע ה' קול יהודה!! זהו!! זה הסיפור... החולשה של יהודה מזכה אותו בערוץ ישיר מול ה'... ומכאן ואילך הוא נהפך להיות אריה!!! מי שמעיז להתחיל עם דוד המלך... זה הכי מסוכן... זה להתחיל עם הרבש"ע בעצמו... כי דוד המלך לא יחזיר מלחמה שעררה... הוא יספוג... יבלע את העלבון ומשם הוא ירוץ מהר מהר לבכות לאבא ולספר לו מה אמרו לי ושאיני תולעת ולא איש... וברגע שאבא הגדול הגבור והנורא נכנס לתמונה מה הפלא שדוד זוכה למה שאף אחד לא זכה... למלכות נצחית... לכן הכי חכם בעולם... לנצח בכל המלחמות שלו... אדרוף אויבי ואשיגם ולא אשוב עד כלותם...

מאיפה הוא קיבל את כל העוצמות האלו?? מה החולשה!!!

דווקא בגלל השברון לב הזה של יהודה... דווקא בגלל שלית ליה מגרמיה כלום... זה מה שמאפשר לו הכי מהר לישא עיניים לאבא שבשמים...

כן... אחד המשפטים שהכי שגורים על לשוני:

אם אין לך בטחון עצמי... שתי אפשרויות לפניך: או שתעשה קאוצ'ינג ותעצים את הבטחון העצמי שלך... אבל יש עוד אופציה... פחות פופולרית... אין לך בטחון עצמי?? תתחיל לפתח בטחון ברביש"ע!!! אדרבה... קח את זה כקשר מפתצה... לא כל אחד מצליח להישען לגמרי על ה'... רוב האנשים בעולם סובלים מדימוי אישי ובטחון עצמי שנותן להם לחשוב שהם מסתדרים לבד... אורך להם די הרבה זמן להבין שהם לא יכולים לעזור לעצמם... אבל כל זה הולך בקלות... אתה מבין יותר מידי טוב עד כמה אתה גבר לא יוכל להושיע... אז קח את זה לאיפה שיהודה לוקח את זה... קח את זה לאן שדוד לוקח את זה...

תנקז את כל החוסר בטחון עצמי שלך... ותתרגם אותו לבטחון בה'!!!

--- ונחזור לעניינינו... מנהיגות אמיתית זה דווקא הניווט והתמרון...

כעת תבין למה יהודה הוא היחיד שמצליח לשכנע את יעקב אבינו לשלוח את בנימין... יעקב אבינו מאוד מאוד חושש: לא ירד בני עמכם... כי מי יודע מה יקרה לו... ואף אחד לא מצליח להרגיע אותו... היחיד!!! היחיד שמצליח להשקיט את רוחו של יעקב זה יהודה!!! ברגע שיהודה אומר: אנוכי אערבנו מידי תבקשנו... באותו רגע יעקב מוכן לשחרר את בנימין...

מה יש?? למה יהודה מצליח לשכנע את יעקב יותר מכל האחים??

התשובה היא: שמבחינה מסוימת יש דימויו בין יהודה ליעקב אבינו!!!

כי שניהם כוללים את כל התכונות המנוגדות של ה"י"ב שבטים ביחד... (כמובן שההבדל המהותי בין יעקב אבינו ליהודה... שילעקב אבינו יש את כל התכונות ביחד כי יש לו!!! יש לו את זה!!! הוא האבא של כל ה"י"ב השבטים... וממילא כל ה"י"ב כוחות מגולמים בו בשיעור קומה אחד... ואילו אצל יהודה זה מתבטא בזה שאדרבה... אין לו שום תכונה ולכן הוא לוקח מכולם בצורה שווה) וממילא כמו שכשיעקב אבינו מגיע להילחם מול עשיו... הוא יודע לשלב דורון תפילה ומלחמה בד בבד... הוא מסוגל למשוך בכל החושים גם יחד... כך גם יהודה!!! יהודה גם מסוגל למשוך בכל החושים גם יחד... ממילא על יהודה אפשר לסמוך!!! אם יהודה יגיע למצרים והעניינים יתחילו להסתבך... אז כל אחד מהשבטים יגיע מהזוית המסוימת שלו ויעשה מצידו את הכל... אז ראובן נניח יגיע מהזוית של דורון ושמעון יגיע מזוית של מלחמה ולוי מזוית של תפילה... ועל זה נאמר: בין כך ובין כך אבד הנער... כי... כי יתכן שבשביל להציל את בנימין צריך להגיע מכל הזוויות גם יחד... צריך **קצת** לדבר בדרכי נועם ו**קצת** בתקיפות... מצד אחד לדחוף שוחד מהדלת האחרונים... ומצד שני לחסל כמה אנשים בדרך... בקיצור: צריך פה את הההכל ביחד... והיחיד שמסוגל למשוך בכל החושים גם יחד זה או יעקב!! או יוסף!! או יהודה!! יעקב לא יורד למצרים... יוסף איננו... והכח המאסף האחרון והיחיד הטוב ביותר שמסוגל למשוך בכל החושים גם יחד זה יהודה!!! **וזה בדיוק מה שיהודה עושה...**

בתחילת פרשת יגש יש דו שלם בין יהודה ליוסף... שאנחנו אוילי לא שמים לב לדקויות שנאמרות שם בכל משפט אבל המדרש מתפעל וקורא על יהודה את הפסוק: "תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבור על אופנו!! מה אופן זה מראה פנים לכל צד, כך היו דבריו של יהודה נשמעים בכל צד בשעה שדיבר עם יוסף!!! שמת לב מה כתוב?? ? כשיהודה דיבר עם יוסף... הדברים של יהודה היו נשמעים מכל צד כמו אופן של עגלה שמתגלגל ונראה מכל הכיוונים!!! מצד אחד הוא היה נשמע מכבד ומערץ... מתחנן... מתרפס... מצד שני הוא סינן שם גם איומים מפחידים... מצד שלישי הוא ניגן על המצפון של "אותו איש"... ולהצליח גם להתחנן וגם לאיים בד בבד... ושכל המסרים יעברו ביחד ולא אחד על חשבון השני... צריך שבביל זה תמרון עדין ביותר... שרק יהודה יכול לעשות את זה!!! רק מי שבאמת באמת לא מחזיק בשום עמדה מסוגל למשוך בכל החושים ביחד בצורה מדויקת... (ועל זה אומר המדרש: שברגע שהשבטים ראו את יהודה מדבר עם יוסף הם מיד נסוגו לאחור ואמרו: שני מלכים מדברים אחד עם השני... מה אנחנו מתערבים?? כלומר: השבטים זיהו את הדימויו בין יהודה ליוסף אך שניהם פועלים במנהיגות שמשתלבת את כל הזוויות גם יחד... אין כאן המקום להאריך... אבל כל ההתנהלות של יוסף איתם היא גם בדיוק אותו סגנון... מצד אחד הוא מאשים אותם... מצד שני הוא מכבד אותם... הוא גם כנה איתם... עושה להם סעודה ומצד שני הוא חושש בהם... והכל נעשה בד בבד)

ללמד: מנהיגות אמיתית זה לא ללכת עד הסוף בשום דבר!!! אדרבה... לעשות בכל דבר את מה שנוכן לעשות ברגע זה... זו מנהיגות!!!

אלא!!! שכאן מעוררת השאלה העוצמה:

וכי מנהיגות זה חוסר עקביות?? הרי לפי דברי יצח שאלם מנהיגות זה כל הזמן לתמרן מימנה ושמאלה קדימה ואחורה... אם ככה במילים אחרות יוצא שמי שיש לו מנהיגות אז הוא בהכרח צריך להיות אדם עם עקרונות או יותר נכון לא עקבי בעקרונות שלו... כי הוא כל הזמן מזוגג...??

אז לא!!! זה בדיוק הפוך!!! יש הבדל בין זגזוג!!! לתמרון!!!

אני שואל אותך: נהג רכב שכבר שעתים יושב מול ההגה וכל הזמן מתמרן מימנה ושמאלה... תגיד לי: הנהג הזה הוא לא עקבי?? הוא כל רגע נוסע למקום אחר?? מה... הוא נוסע 50 ק"מ מימנה ואז הוא עושה פרסה וחוזר ל-50 ק"מ שמאלה?? **לא!!! ממש לא!!!** הנהג הזה הוא מאוד עקבי... והוא יודע בדיוק לאן הוא רוצה להגיע!!! הוא כעת רוצה להגיע לירושלים!!! והוא חותר לשם ועד הסוף לשם!!!

עכשיו: איך?? איך מגיעים הכי מהר והכי טוב לירושלים? כאן הוא פתוח לכל כיוון... יתכן שהוא יסע מימנה בדרך המלך... ויתכן שהוא יבחר בדרך השמאלית שהיא דרך ארוכה שהיא קצרה... בדרך!!! בדרך הוא מתמרן... אבל ביעד הוא מאוד עקבי וחושש!!! ואדרבה... כל הסיבה שהוא מתמרן כל הזמן... זה רק בגלל שהוא נחוש להגיע בכל מחיר... הבנת?? יש זגזוג ויש לתמרן!!! מי שכל רגע מחליף יעד... זה נקרא זגזוג!!! אבל מי שיש לו יעד אחד ברור... רק בדרך הוא כל הזמן צריך לתמרן... זה תמרון... זה לא זגזוג!!! התמרון פה לא נובע מחוסר עקביות...

על אותו משקל: כשיעקב אבינו משתחוה לעשיו!!! יש כאלו שרואים בזה סוג של רפיסות... מה זה להשתחוות לעשיו?? להשתחוות לגוי?? יבא מי שיבא ויגיד: הייתי מצפה מיעקב שיגלה מנהיגות ולא!!! כענ לעשיו... שלא יכופף לו את הראש... שיעמוד מולו זקוף??... נו... ומה התשובה?? ?

אדרבה ואדרבה... היא היא המנהיגות!!! יעקב אבינו כ"כ נחוש בדרכו... הוא כ"כ נחוש להמשיך הלאה ולהגיע לאן שהוא רוצה... שעל הדרך!!! על הדרך הוא מוכן להשתחוות לעשיו... מוכן לתת לו מתנות... קח מה שאתה רוצה... העיקר תן לי להמשיך הלאה ולהגיע ליעד שהצבתי לעצמי!! תן לי להגיע לאן שחשוב לי להגיע!! אדרבה... ההשתחוואה לעשיו... היא הדוגמא הכי טובה למנהיגות אמיתית!!! כי בינינו... אני?!?! אני לא הייתי מוותר... אני לא הייתי משתחוה לעשיו... מצדי שיקפוץ על הראש... מצדי שיגיע עם ארבע מאות איש... אני לא הייתי מתכופף אליו והי מה... אז זהו!! שהגישה שהצגתי כעת זה נקרא חוסר מנהיגות... כי מנהיג אמיתי עושה את השיקול העקבי שלו!! לא את השיקול העקשן והעקבי שלי ש-לי לא נאה להשתחוות לעשיו...

לפני כמה שבועות (בפרשת וישלח) נכתב מאמר שלם אודות העקשנות היהודית... וכעת אני רוצה לסגור עוד פינה בסוגיה הזו...

אז ככה!!! היהדות שלנו אכן כרוכה בעקשנות גדולה... השאלה ל-מה??

אתה הנהג בכביש דרך ישראל סבא!!! בשביל לנוהג בכביש הזה צריך הרבה עקשנות... אתה הנהג בכביש דרך ישראל סבא!!! בשביל לנוהג בכביש הזה צריך הרבה עקשנות... רד!! רד מהכביש... ככה לא מגיעים לשום מקום בדרך ישראל סבא... אז מה כן?? **אני מתעקש להגיע ליעדי!!!** הצבתי לעצמי יעד שאני רוצה להגיע לירושלים... ולשם אני רוצה להגיע בכל מחיר... אוהו... כעת, בשביל להגיע לירושלים... בשביל זה אני מוכן להתגמש לכל הכיוונים... אני מוכן לנסוע גם בדרך עיקוף שתכפיל את הדרך... אני מוכן להיתקע בפקקים... אני מוכן לשלם הרבה כסף...

הבנת?? העקשנות צריכה להיות בייחס ליעד!! ומכאן ואילך אדרבה... אני מוכן להתגמש על כל דבר... בשביל להשיג את היעד הנחוש שלי!!!

תבין: ההתגמשות פה היא חלק בלתי נפרד מהנחישות!!! דווקא בגלל שאני כ"כ נחוש להשיג הדה... לכן אני מוכן להתגמש על כל דבר אחר...

בא ניקח דוגמא קטנה ומכאן תקיש לשאר דברים: אני מכיר אבא אחד שמאוד מאוד איכפת לו מהחינוך של הבן שלו... זה עולה לו בחיים!! ולכן!!! היות וזה כ"כ חשוב לו... אז הוא הולך איתו עד הסוף... מלחץ אותו ומעניש אותו ומשגע אותו ובקצב הזה אתה מבין לבד שהתוצאה תהיה עגומה... נו... אני כעת אמור לשכנע אותו שיפסיק להרוס את הבן שלו... **נו... אין אני בדיוק אמור להגיד לו את זה??** מה אתה רוצה שאני אגיד לו... עזוב... אל תתעקש... מקסימום הילד שלך ירד מהדרך??

חס ושלום!!! אי אפשר להגיד לאבא שלא יתעקש על הרוחניות של הילד שלו... נו... אז מה כן אפשר וצריך לומר לכזה אבא??

אדרבה!!! אם אתה כ"כ נחוש שהילד שלך ילך בדרך הישר אז קדימה... תתחיל להתגמש על כל שאר הנושאים פחות מהותיים... תהיה מוכן להעלים עין ולשתוק איפה שלא חייבים להעיר... תסכים לכופף את הראש ולהתייעץ עם אנשי חינוך ולהודות שיש אנשים חכמים ממך... כל הדברים האלו קשה לך בדרך כלל לעשות... אבל היות וסיכמנו שאתה נחוש כ"כ שהילד שלך יצא טוב... אז תסכים להתגמש ולוותר על כל מיני דברים מסביב שלא יפריעו לך להגיע ליעד הנחוש הזה... הבנת?? אל תוותר על העקשנות!! אדרבה... בשם העקשנות תסכים להתגמש על כל המסביב... יהודה מייצג את הכח הכי עמיד ואיתן ועקשן ביהדות!!!

מה סוד העקשנות של יהודה?? ההסכמה **להתגמש** על כל מה שמסביב שיוכל לקדם אותי ליעד המבוקש!! מלכות יהודה מתאפיינת ברכות!!! מלכות דוד היא מצד אחד המלכות הכי עמידה והכי איתנה שאף פעם לא נגמרת... ואילו מאידך מלכות בית דוד נקראת "מי השילוח ההולכים לאט..." **איך זה הולך ביחד??**

פשוט מאוד: היא היא!!! דווקא בגלל שיש פה רכות וגמישות!! רק בגלל שהוא מוכן להתגמש על כל דבר אחר... זה מה שמאפשר לו להמשיך להיות עקבי במה שכ"כ עקרוני ובלתי מתפשר לו...

זה בדיוק כמו המעשה ברבי אלעזר שחזר ממגדל גדרו ונזף בדם מכוער ואח"כ פייס אותו וכו'... ואז נכנס רבי אלעזר ודרש: **"לעולם יהיה אדם רך כקנה ואל יהיה קשה כארז..."** מה פירוש רך כקנה??

אין הכוונה להיות רכוכי כמו קנה... אדרבה... תהיה עקשן!!! אבל עקשן כמו קנה ולא עקשן כמו ארז... ארז הוא סתם עקשן!! לא מוכן לכופף את הראש... ואז מגיע רוח ומפילה אותו... אבל הקנה למד לקח מהארז... ומרוב שהקנה נחוש לשרוד את החורף הוא מוכן לכופף ראש לפני הרוח... מוכן להשתחוות לעשיו... העיקר נסמן עליו וי נוכל להמשיך לחתור ללא ליאות ליעד שהצבתי לעצמי... הגמישות של הקנה נובעת דווקא מגודל העקשנות שלו!!! מהיום נזכור: עקשנות בייחס ליעד!! ואילו תמרון וגמישות בדרך ליעד... (כמובן... לא בכל מחיר... אם עשוי היה דורש מיעקב אבינו להשתחוות לצלם יעקב היה מוכן למות ולא להשתחוות... אנונו מדברים כאן על כל המסביב... על כל הכיפופי כוחות המסביב... על כל מיני התגמשויות לא מהותיות שיעקב מצליח להתנהל בדורון מול עשיו) זה מה שמזכה את יהודה להיות מלך!! להיות ראשון לכל הנשיאים... יהי רצון שנזכה גם כולנו למידת המלכות... לדעת איך למשוך בכל החושים ולקחת מכל דרך בעבודת ה' את המירב ואת המיטב... ואגב: בסוף יצא מאמר חדש... לא משוחרר... ההפסד כולו של הקוראים...